

Bir Ben

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 20 Aralık 2011

Masmaviydi deniz,
Dalgalar beyaz köpüğe boğuncaya kadar.
Nasıl da hırçınlaşır bir den.
Bir ben hırçınlaşamadım,
Bir ben.
Deniz kadar olamadım desem,
Gücüne gider denizin.
Gülümsedim;
Bir benim gücüne gitmiyor hiçbir şey.
Titrese de yüreğim,
Bir benim...

Yemyeşildi dağlar,
Zalimler kıyıncaya kadar.
Nasıl da çoraklaşır bir den.
Bir ben çoraklaşamadım,
Bir ben.
Dağlar kadar olamadım desem,
Gücüne gider dağların.
Gülümsedim;
Oksijensiz kalsa da ciğerim,
Halen yaşar bedenim.
Bir benim...

Masmaviydi gökyüzü,
Kara bulutlar sarıp yağmura dönünceye kadar.
Nasıl da karardı bir den.
Bir ben kararamadım,
Bir ben.
Gökyüzü kadar olamadım desem,
Gücüne gider gökyüzünün.
Gülümsedim;
Bir ben gürleyip yağamıyorum dedim.
Bir benim çağlamıyor yüreğim,
Bir benim...

Kıpkızıldı çiçekler,
Mevsim dönünceye kadar...
Nasılda sarardı birden.
Bir ben sararamadım,
Bir ben.
Çiçekler kadar olamadım desem,
Gücüne gider çiçeklerin.
Gülümsedim;
Bunca dertle bir ben sararamadım dedim,
Kızıldan kızıla döndü yüreğim,
Bir benim...

Madem bir şey yıkmaz beni;
Hırçınlaşmadıysam...
Çoraklaşmadıysam...
Yağmıyorsam...
Hep kızılsam...
Yüreğime esir miyim?
Hep verip de almıyorsam,
Ağzıma bal çalmıyorsam,
Şu halime yanmıyorsam,
Dertsiz başla kalmıyorsam...
Şanslı mıyım? Değil miyim?

MEHMET FİKRET ÜNALAN